

دو فصلنامه علوم ادبی

سال ۶، شماره ۱۰، پائیز و زمستان ۱۳۹۵

(صفحه: ۱۵۴-۱۳۳)

* ریخت‌شناسی فابل‌های مرزبان‌نامه*

حسین صادقی^۱

دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه سیستان و بلوچستان

سیداحمد پارسا^۲

استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه کردستان

یوسف طاهری^۳

کارشناس ارشد زبان و ادبیات فارسی

چکیده

هدف از پژوهش ریخت‌شناسانه، بر اساس الگوی ولادیمیر پراپ، ردیبندی حکایت‌ها به روشنی علمی و ساختاری از طریق تجزیه آنها به اجزای سازنده این حکایات و مقایسه آنها با هم است. در این پژوهش سعی کردہ‌ایم بر اساس الگوی پراپ، به تجزیه و تحلیل نوع خاصی از حکایت‌های مرزبان‌نامه تحت عنوان "فابل" پردازیم. نتایج تحقیق نشان می‌دهد که توالی خویشکاری‌ها در فابل‌های مرزبان‌نامه یکسان است. بنابراین، ساختمان آنها نیز می‌تواند متعلق به یک نوع خاص باشد. ساختار فابل‌ها ساده و تک‌حرکتی است. حکایت با خویشکاری مصیبت حرکت می‌کند و با خویشکاری فریبکاری گسترش می‌یابد. "فریبکاری" بینادی ترین عنصر فابل‌های مرزبان‌نامه است که موجب گسترش منطقی آنها شده است. در ساختار حکایت‌های مرزبان‌نامه، نقش این عنصر به قدری مهم است که می‌توان آن را از مشخصه‌های ساختاری "فابل" به حساب آورد.

واژه‌های کلیدی: روایت‌شناسی، ریخت‌شناسی، ولادیمیر پراپ، مرزبان‌نامه، فابل.

* تاریخ دریافت ۱۳۹۵/۷/۱؛ تاریخ پذیرش ۱۳۹۵/۱۲/۱.

(نویسنده مسئول)

1. E-mail: hosayn1363@yahoo.com

2. E-mail: dr.ahmadparsa@gmail.com

3. E-mail: konarewi1312@gmail.com

۱- مقدمه

مکتب ساختارگرایی در میان رویکردهای نقد ادبی معاصر، سهم بسزایی را به خود اختصاص داده و در حوزه بررسی آثار ادبی موجب تحولات و دستاوردهای زیادی شده است. اصول و مبانی فکری ساختارگرایی از زبان‌شناسی نوین سرچشمه گرفته است. به طور کلی، زبان‌شناسی نوین از طریق بررسی "کنش"^۱ یعنی مصاديق عینی گفتار به "توانش"^۲ یعنی نظام زبان دست می‌یابد که ساختارگراها تیز در پژوهش‌های خود از این الگو پیروی می‌کنند؛ یعنی از طریق بررسی اجزای داستان‌ها در صدد کشف نظام روایت‌ها هستند.

بنابراین، مشخصه اصلی ساختارگرایی، برخلاف فرماليسم که فقط به بررسی روابط اجزای یک اثر خاص می‌پردازد، کشف روابط بنیادین در مجموعه‌ای از روایات است که قابل تعمیم به آثار دیگر است. این رویکرد به ویژه در طبقه‌بندی قصه‌ها بسیار کارآمد است؛ زیرا، مؤلفه‌های درون‌ساختاری در "انواع" مختلف، به رغم داشتن ساختمان به ظاهر یکسان، با هم یکسان نیستند.

دستاوردهای ساختارگرایی در نیمة دوم قرن بیستم منجر به علم جدیدی تحت عنوان "روایتشناسی"^۳ شد. این اصطلاح را نخستین بار تزوّتان تودورووف^۴ در کتاب دستور زبان دکامرون^۵ به کار برد (phelan & J. Rabinowitz, 2005: 19).

مشهورترین پژوهشی که در حوزه روایتشناسی انجام شده ریخت‌شناسی قصه‌های پریان^۶ اثر ولادیمیر پراب است که زیربنای پژوهش‌های روایتشناسی به حساب می‌آید. در این پژوهش سعی شده بر اساس الگوی پраб، نوع فابل را در حکایت‌های مرزبان‌نامه به عنوان مجموعه‌ای از قصه‌های اصیل ایرانی بررسی کنیم. کشف ساختار واحد

1.parole

2.langue

3. Narratology

4. Tzvetan Todorov

5. Grammar of the Decameron

6. Morphology of the Folktale

فابل‌های مرزبان‌نامه با تکیه بر مؤلفه‌های درون‌ساختاری، در ک علمی ساختمان و نظام درونی فابل در قصه‌های ایرانی و در نهایت رده‌بندی نوع فابل بر اساس روش پراپ، می‌تواند از اهداف این پژوهش به حساب آید.

۱-۱- بیان مسئله

ایراد طبقه‌بندی قصه‌ها در گذشته این بود که بر اساس مشخصه‌های ظاهری انجام و منجر به نتایج غیرعلمی می‌شد. پراپ، با به چالش کشیدن روش‌های موجود، الگویی عرضه کرد که بر اساس مؤلفه‌های درون‌ساختاری، به شکلی روشن‌مند به تعزیه و تحلیل قصه‌ها و در نهایت طبقه‌بندی آنها پرداخت.

پراپ از میان مجموعه قصه‌های افاناسیف^۱ صد قصه از نوع قصه‌های پریان را انتخاب کرد و کار خود را با تعزیه و تحلیل آنها شروع کرد او با تعزیه قصه‌ها به اجزای سازه‌ای شان، ساختار یک "شاه‌حکایت" را کشف کرد و متوجه شد که قصه‌های پریان از نظر ساختمان متعلق به یک نوع هستند. به اعتقاد پراپ، با به کاربستن مشخصه‌های ساختاری می‌توان رده معینی را از رده‌های دیگر به درستی و به روی کاملاً عینی بازشناخت. برای مثال، پراپ بر پایه همین بینش، قصه "گرگ و بزغاله‌ها" را که در مجموعه افاناسیف بر اساس مشخصه‌های ظاهری در رده قصه حیوانات قرار گرفته بود، بیرون آورد (پراپ، ۱۳۸۶: ۱۹۹). رده‌بندی قصه‌ها بر اساس مشخصه‌های ساختاری، مقصد نهایی پراپ بود. به اعتقاد پراپ «رده‌بندی، سنگ شالوده همه تحقیقات و پژوهش‌هاست» (همان: ۲۵).

در این پژوهش سعی کردیم به روش پراپ، نوع فابل را در قصه‌های ایرانی را بررسی کنیم و از آنجا که الگوی پراپ بیشتر بر روی متون کهن که از ساختاری ساده و نظمی منطقی و زمانی برخودارند، قابل اعمال است، حکایت‌های مرزبان‌نامه را انتخاب کردیم که علاوه بر داشتن ویژگی‌های مذکور یعنی داشتن آرایش عناصر درون‌مایگانی مبتنی بر ترتیب زمانی تقویمی و تابع اصل علیت، ایرانی هم هستند.

۲-۱- پیشینهٔ پژوهش

پیشینهٔ پژوهش در ادبیات فولکلور و جمع‌آوری و طبقه‌بندی قصه‌ها به سدهٔ نوزدهم می‌رسد. «تا آن زمان به این قبیل آثار، که تراویدهٔ ذوق و فکر عامه مردم است، اعتنا نمی‌شد و دانشمندان این گونه آثار را به چشم حقارت می‌نگریستند» (آرین‌پور، ۱۳۷۹: ۴۴۵). برادران گریم^۱ نخستین کسانی بودند که به گردآوری قصه‌های عامیانه پرداختند. بولته و پولیفکا^۲، افاناسیف، آدرین بولون^۳، آرنه و تومپسون^۴ از چهره‌های سرشناس دیگر در این حوزه هستند. خاورشناسانی چون آرتور کریستن سن^۵، لوریمر^۶، هانری ماسه^۷، آدرین بولون و الیش مارزلف^۸ نیز کسانی بودند که به جمع‌آوری و طبقه‌بندی آثار فولکلور ایران پرداختند. در حوزهٔ قصه‌های ایرانی آدرین بولن نخستین کسی بود که به تحلیل یکصد و سه قصه از قصه‌های خراسان، به روش آرنه/تومپسون پرداخت (مارزلف، ۱۳۷۱: ۲۱). رویکرد این فولکلورشناسان بیشتر معطوف به جمع‌آوری و طبقه‌بندی قصه‌ها بر مبنای مشخصه‌ها و مشابهت‌های ظاهری بود.

فرماليست‌های روسی نخستین افرادی بودند که به روش علمی به تجزیه و تحلیل قصه‌ها پرداختند. از چهره‌های سرشناس فرماليست در این حوزه می‌توان به بوریس توماشفسکی^۹ و ویکتور شکلوفسکی^{۱۰} اشاره کرد. اما مشهورترین پژوهشی که با الهام از زبان‌شناسی جدید، انجام شد همان ریخت‌شناسی قصه‌های پریان (۱۹۲۸) اثر ولادیمیر پراپ، فولکلورشناس روسی است. کریستف بالایی و میشل کوبی‌پرس نخستین افرادی بودند که قصه‌ها و داستان‌های ایرانی را به شیوهٔ ساختاری تجزیه و تحلیل کردند.

-
1. Wilhelm Grimm and Jacob Grim
 2. Johannes Bolte and Georg Polivka
 3. Adrin Bolon
 4. Antti Aarne and Stith Thompson
 - 5 Arthur. Christensen
 - 6 Lorimer
 7. Henri Massé
 - 8 Ulrich Marzolph
 9. Boris Thomashevsky
 10. Viktor Shklovsky

سابقه پژوهش در حوزه قصه‌های عامیانه و ادبیات فولکلور در ایران قدمت چندانی ندارد. می‌توان صادق هدایت را نخستین فردی دانست که به جمع آوری قصه‌ها و آثار توده پرداخت. فضل الله صبحی مهتدی، ابوالقاسم انجوی شیرازی، صمد بهرنگی، حسین کوهی کرمانی، امیرقلی امینی و علی اشرف درویشیان، چهره‌های سرشناس و ماندگار این حوزه هستند. دامنه فعالیت این افراد بیشتر صرف گردآوری قصه‌ها و ادبیات فولکلور بوده است. و هیچ کدام به تجزیه و تحلیل ساختاری قصه‌ها دست نزده‌اند.

در محافل دانشگاهی بویژه بر مبنای الگوی ولادیمیر پراپ پژوهش‌هایی انجام شده است که عطف توجه به مبانی و هدف ریخت‌شناسی، می‌توان آنها را در دو دسته جای داد: دسته اول پژوهش‌هایی هستند که به بررسی یک حکایت یا داستان خاص پرداخته‌اند پژوهش‌هایی نظیر: «ریخت‌شناسی داستان حسنک وزیر به روایت بیهقی»، بهنام (۱۳۸۹)؛ «بررسی ریخت‌شناسی داستان "بیژن و منیزه" شاهنامه فردوسی بر اساس نظریه ولادیمیر پراپ»، روحانی و عنایتی قادیکلایی (۱۳۸۸)؛ «تحلیل ریخت‌شناسی اسطوره "کتیبه" بر اساس نظریه ولادیمیر پراپ»، حسن زاده میرعلی و قنبری عبدالملکی (۱۳۹۱)؛ «تجزیه و تحلیل قصه "سمک عیار" بر اساس نظریه ولادیمیر پراپ»، خائنی و فیضی گنجین (۱۳۸۶)؛ «تحلیل ساختاری قصه "شاه سیاهپوشان" بر اساس الگوی پراپ»، نقابی و قربانی (۱۳۹۱) و «ریخت‌شناسی قصه "قلعه ذات‌الصور" در مشوی طبق نظریه ولادیمیر پراپ»، روحانی و اسفندیار (۱۳۸۹) در این دسته جای دارند.

دسته دوم پژوهش‌هایی هستند که به بررسی مجموعه‌ای از قصه‌ها یا داستان‌ها پرداخته‌اند. پژوهش‌هایی نظیر «نقد ریخت‌شناسی حکایت‌های کشف‌المحجوب و تندکره‌الاویاء»، قاله‌باشی و بهروز (۱۳۸۶)؛ «بررسی قصه‌های "دیوان" در شاهنامه بر اساس نظریه ریخت‌شناسانه ولادیمیر پراپ»، روحانی و عنایتی قادیکلایی (۱۳۹۰)؛ «ریخت‌شناسی قصه‌های خواب در متون نثر صوفیه»، زمردی و حیدری (۱۳۹۰)؛ «ریخت‌شناسی هزار و یک شب»، خراسانی (۱۳۸۳)؛ «الگوی ساختارگرایی ولادیمیر پراپ و کاربردهای آن در روایت‌شناسی»، پروینی و ناظمیان (۱۳۸۷)؛ «ریخت‌شناسی داستان‌های کوتاه صادق

هدایت»، فرهادی (۱۳۸۷)؛ «ریخت‌شناسی حکایت‌های کلیه و دمنه نصرالله منشی»، پارسا و صلواتی (۱۳۸۹) و «حکایت‌های حیوانات در ادب پارسی، تقوی (۱۳۷۶).

۳-۱- ضرورت و اهمیت پژوهش

هدف از پژوهش ریخت‌شناسی، کشف ساختار واحد مجموعه‌ای از قصه‌های متعلق به یک نوع خاص به منظور رده‌بندی علمی آنهاست. بنابراین، بررسی ساختاری یک قصه به تنهایی یا مجموعه‌ای از قصه‌ها، بدون تفکیک "نوع" آنها، منجر به کشف یک کلان‌ساختار نخواهد شد؛ هدفی که پرآپ به دنبال آن بود یعنی ساختار واحد قصه‌های پریان. پرآپ بر مبنای همین رویکرد، نوع خاص قصه‌های پریان را انتخاب کرد. زیرا هر قصه دارای ساختاری واحد است؛ یعنی از منظر ریخت‌شناسی، توالی خویشکاری‌های آن می‌تواند تابع ساختاری خاص باشد.

در بسیاری از پژوهش‌های انجام شده از این هدف مهم غفلت شده است. و پژوهشگران فقط در پی مطابقت صوری الگوی پرآپ با قصه یا مجموعه‌ای از قصه‌های متنوع (قصه‌هایی که داخل در یک "نوع" خاص نیستند) یا حتی داستان‌های پیچیده امروزی که اصلاً از خط زمانی تقویمی پیروی نمی‌کنند، بوده‌اند. بنابراین، آنچه ضرورت و اهمیت این پژوهش را ایجاد می‌کند رفع این خلل در پژوهش‌های ریخت‌شناسی است. در این پژوهش، مجموعه‌ای از قصه‌های مرزبان‌نامه که متعلق به "نوع" فابل هستند، انتخاب شده مورد بررسی قرار گرفته‌اند. تا ساختار نهایی و یا "شاه‌حکایت" نوع فابل را در این حکایت‌ها بتاییم و بدین صورت رده‌بندی فابل را به صورت علمی نشان دهیم.

۲- بحث

روایتشناسی علم بررسی روایت‌ها و نظام درونی حاکم بر آنهاست. بنابراین، روایتشناسان از طریق تجزیه قصه‌ها به اجزای تشکیل‌دهنده یا واحدهای معنایی و مقایسه آنها با هم، نظام درونی و علمی قصه‌ها را کشف می‌کنند. این امر در پژوهش‌های ریخت‌شناسی بر پایه الگوی پرآپ برای طبقه‌بندی قصه‌ها به روش علمی، بسیار کارآمد و

قابل اعتماد است. از آنجایی که در این پژوهش با اصطلاحاتی نظیر ساختارگرایی، روایت‌شناسی، فابل و نظریه روایتی پر اپ سروکار داریم ابتدا جهت ایضاح و درک مطلب، در مورد این اصطلاحات به طور مختصر مطالبی ارائه می‌گردد و پس از آن به تجزیه و تحلیل فابل‌های مرزبان‌نامه با روش و هدف پر اپ می‌پردازیم.

۱-۲- فابل

فابل، رایج‌ترین شکل حکایت تمثیلی است که در آن حیوانات ممثل انسان‌ها هستند و همانند آنها سخن می‌گویند و رفتار می‌کنند (ابرمز، ۱۳۸۴: ۸). فابل یا تمثیل حیوانی در ادبیات بسیاری از ملت‌ها پرسامد است و آثاری وجود دارد که یکسر بدين شیوه نگارش یافته‌اند مثل قاعده حیوانات اثر جورج اورول، کلیله و دمنه، مرزبان‌نامه و فابل به خاطر این ویژگی می‌تواند جزو انواع ادبی به حساب آید. فابل یک موقعیت خیالی را ترسیم می‌کند که امکان وقوع آن در خارج ممکن نیست و درس اخلاقی در آن معمولاً به امور دنیوی می‌پردازد (پورنامداریان، ۱۳۸۹: ۱۴۲).

نکته اصلی در تشخیص فابل این است که شخصیت اصلی قصه حیوان است نه انسان؛ برخلاف پارابل که شخصیت اصلی آن انسان است. بنابراین، قصه‌هایی که انسان و حیوان در آن هستند اما نقش اصلی قصه را انسان بر عهده دارد، فابل نیستند. برای مثال می‌توان حکایت "مارافسای با مار" (وروایی، ۱۳۷۶: ۴۴۰) را فابل بنامیم زیرا مار نقش اصلی را بر عهده دارد. اما داستان "برزگر با گرگ و مار" (همان: ۴۴۳) را پارابل بنامیم زیرا نقش اصلی را برزگر بازی می‌کند.

۲- روایت‌شناسی

روایت‌شناسی علم جدید و نوپایی است که از دل ساختارگرایی بیرون آمده است. هدف غایی روایت‌شناسی کشف ساختار جهانی روایت‌هاست که پژوهشگران با تقلیل روایت به واحدهای کوچک معنایی، در صدد دست‌یابی به این هدف بنیادین هستند.

پژوهشگران، موضوع "روایت" را از زوایای گوناگونی نگریسته برای آن تعاریف متعددی ذکر کرده‌اند، اما شاید بتوان «روایت را در ساده‌ترین و عام‌ترین بیان، متنی دانست که قصه‌ای را بیان می‌کند و قصه‌گویی (راوی) دارد» (اخوت، ۱۳۷۹: ۸). روایتشناسی با ساختار بنیادین درون‌مایه داستان‌ها کار چندانی ندارد، بلکه بر ساختار روایت متمرکز است؛ یعنی شیوه‌ای که داستان‌ها به معنای وسیع کلمه از طریق آن نقل می‌شوند (برتنس، ۱۳۸۷: ۸۶). اهمیت این جنبه از روایتشناسی تا آن‌جاست که به اعتقاد برخی، روایتشناسی تنها به این موضوع می‌پردازد که چگونه حوادث، که یک داستان بخصوص را خلق می‌کنند، روایت می‌شوند (Bal, 1997: 3). صرف نظر از تعاریف و نگرش‌های متفاوت به موضوع روایت، می‌توان گفت که همه پژوهش‌هایی که به منظور تحلیل ساختار روایت انجام می‌شود، مبنای علمی مشترکی دارند: نشانه‌شناسی یا علم روایت (Mcquillan, 2000: 130).

هرچند از نظر تاریخی نظریات فرمالیست‌های روسی در شکل‌گیری مبانی روایتشناسی تأثیری بسزا داشته اما در اصل روایتشناسی جدید با ریخت‌شناسی قصه‌های پریان، اثر پرآپ، آغاز شد (Baldik, 2004: 166).

۲-۳-نظریه روایتی ولادیمیر پرآپ

هدف پرآپ ارائه روشی علمی برای طبقه‌بندی قصه‌ها بر اساس مؤلفه‌های درون ساختاری بود، زیرا تا زمان وی، طبقه‌بندی قصه‌ها بر اساس مشخصه‌های ظاهری انجام می‌گرفت. روش کار او بدین صورت بود که ابتدا هر قصه را به عناصر بنیادین آن تجزیه می‌کرد، سپس به مقایسه این عناصر در همه قصه‌ها می‌پرداخت. بنابراین، ریخت‌شناسی وی عبارت بود از «توصیف قصه بر اساس اجزاء تشکیل‌دهنده آن و مناسبات این اجزاء با هم و با مجموع قصه» (پرآپ، ۱۳۶۸: ۴۱).

پرآپ متوجه شد ساختمان قصه‌ها از عناصر ثابت و متغیری تشکیل شده است بنابراین، وی عناصر ثابت را که از سازه‌های بنیادین قصه محسوب می‌شدند "کارکرد" یا

"خویشکاری"^۱ نام نهاد. خویشکاری یعنی «عمل شخصیتی [از اشخاص قصه]، که از نقطه‌نظر اهمیت آن در حرکت قصه تعریف می‌شود» (Propp, 1968: 10). پراپ پس از حذف کارکردهای تکراری، متوجه شد که کل کارکردهایی که ساختمان قصه بر مبنای آنها تشکیل می‌شود از سی و یک کار کرد تجاوز نمی‌کند و خاطرنشان کرد که اگرچه ممکن است این سی و یک کار کرد تماماً در یک قصه وجود نداشته باشد، اما توالی آنها در همه قصه‌های پریان یکسان است.

بررسی پراپ نشان داد ۱. خویشکاری‌ها عناصر ثابت و پایدار قصه هستند؛ ۲. شمار خویشکاری‌ها محدود است؛ ۳. توالی خویشکاری‌ها همیشه یکسان است؛ و ۴. همه قصه‌های پریان از نظر ساختمانشان از یک نوع هستند (پراپ، ۱۳۸۶: ۵۳-۵۶).

۲-۴-تجزیه و تحلیل فابل‌های مرزبان‌نامه

مرزبان‌نامه حدود پنجاه و پنج حکایت دارد که از این تعداد حدود پانزده مورد آنها فابل هستند. در این پژوهش تمام فابل‌های مرزبان‌نامه را تجزیه و تحلیل کرده و بر اساس آن به نتیجه‌گیری پرداخته‌ایم، اما جهت پرهیز از اطباب، هشت مورد از بهترین فابل‌ها به عنوان نمونه ذکر کرده‌ایم.

۱-۴-۲- حکایت روباه با بط (وراوینی، ۱۳۷۶: ۱۰۳)

ساختار حکایت

۱. دو مرغابی کنار جویباری خانه داشتند. روباهی نیز در مجاورت آنها زندگی می‌کرد. ۲. روباه دچار مرض "گری" شد و زار و نزار گشت. ۳. روزی لاک‌پشتی به خانه وی آمد و از علت بیماری و ضعف او پرسید. ۴. لاک‌پشت گفت: جگر مرغابی در مداوای این درد مفید است. ۵. روباه کنار جویبار رفت و برای گرفتن مرغابی در کمین نشست. ۶. اتفاقاً روباه مرغابی ماده را دید. ۷. روباه به او گفت: شوهرت دل از تو برگرفته و به کسی دیگر نظر دارد. ۸. مرغابی گفت: طبق شرع چاره‌ای جز اطاعت از شوهر ندارد. ۹. روباه

1. Function

گفت: علت رفتار شوهرت این است که فکر می‌کند تو به او خیانت می‌کنی. ۱۰. مرغابی سخنان روباه را باور کرد و از وی چاره کار را خواست. روباه گفت: من گیاه "مرگ بطن" را دارم. می‌روم تا آن را برایت بیاورم. ۱۱. چون روباه در آوردن گیاه مذکور دیر کرد، مرغابی خود برای گرفتن گیاه به خانه روباه رفت. ۱۲. هنگامی که مرغابی وارد خانه شد روباه وی را از هم درید.

شماره	نشانه	عناصر	شماره	نشانه	عناصر	خویشکاری	شماره	خویشکاری	عناصر
۱	A	وضعیت آغازین	۲	M	*	صبیت	*	M	صبیت
۳	Y	آمدن یاریگر	۴	R	*	راهنمایی	*	R	راهنمایی
۵	K	جستجو	۶	Q	*	رسیدن	*	Q	رسیدن
۷	F ^{s1}	فربکاری	۸	E ^g	*	فریب نخوردن	*	E ^g	فریب نخوردن
۹	F ^{s2}	فربکاری	۱۰	G ^g	*	فریب خوردن	*	G ^g	فریب خوردن
۱۱	O	انگیزش	۱۲	P ^g		پیروزی		P ^g	پیروزی
روبا: قهرمان/ شریر مرغابی: قربانی لاک پشت: یاریگر شریر					شخصیت‌ها				
M-----P ¹					حرکت				
MYRKF ^{s1} E ^g F ^{s2} G ^g P ^g					نمودار				

۲-۴-۲- حکایت زغن ماهیخوار با ماهی (همان: ۲۵۶)

ساختار حکایت

۱. زغنی بسیار گرسنه بود؛ چند روز بود که چیزی برای رفع گرسنگی نیافته بود. ۲. یک روز به قصد شکار ماهی کنار جویباری به کمین نشست. ۳. ناگاه چشمش به یک ماهی افتاد. ۴. زغن پرید و او را گرفت تا بخورد. ۵. ماهی گفت: اگر مرا نخوری هر روز ده

ماهی برایت می‌آورم تا آنها را بخوری و اگر در این باره به من اعتماد نمی‌کنی مرا سوگند بده. ۶. زغن گفت: بگو به خدا. ۷. با باز کردن دهان، ماهی داخل آب پرید.

خویشکاری	عناصر	نشانه	شماره	خویشکاری	عناصر	نشانه	شماره
*	جستجو	K	۲		صحته آغازین	A	۱
*	شرط	V	۴		رسیدن	Q	۳
*	فریب خوردن	GS	۶	*	فریبکاری	Eg	۵
				*	شکست	Z ^s	۷
زغن: قهرمان/شریر ماهی: قربانی							شخصیت‌ها
K-----Z ^s							حرکت
KVFG ^g G ^s Z ^s							نمودار

۲-۴-۳- حکایت گرگ خنیاگردوست (همان: ۴۶)

ساختار حکایت

۱. گرگی در بیشه‌ای زندگی می‌کرد. ۲. روزی بسیار دنبال شکار گشت می‌سر نشد. ۳. شبانگاه بزغاله‌ای دید که از گله گوسفندان بازمانده بود. ۴. به قصد خوردن به او حمله کرد. ۵. بزغاله که چاره‌ای جز حیله نداشت، به گرگ گفت: شبان مرا به پاس نیکوسیرتی و آزرمی که ما را داشتی، مرا به عنوان غذا پیش تو فرستاده گفت که برای هضم بهتر غذا برایت آوازی بخوانم. ۶. گرگ پیشنهاد بزغاله را پذیرفت. ۷. چوپان با شنیدن آواز بزغاله سر رسید و «آتش در خرمن تمای گرگ زد».

شماره	نشانه	عناصر	خویشکاری	شماره	نشانه	عناصر	خویشکاری	شماره	خویشکاری
۱	A	صحنه آغازین	خویشکاری آغازین	۲	K	جستجو	خویشکاری جستجو	*	
۳	Q	رسیدن	خویشکاری رسیدن	۴	V	شرط	خویشکاری شرط	*	
۵	F ^s	فریب کاری	خویشکاری فریب کاری	۶	G ^s	فریب خوردن	خویشکاری فریب خوردن	*	
۷	Z ^s	شکست	خویشکاری شکست						
شخصیت‌ها								گرگ: قهرمان/شیرین‌غلله: قربانی چوپان: یاریگر قربانی	
حرکت								K-----Z ^s	
نمودار								KVFG ^s Z ^s	

۴-۴-۲- حکایت شگال خرسوار (همان: ۵۵)

ساختار داستان

۱. روباهی در کنار باغی خانه داشت. ۲. هر روز وارد باغ می‌شد و بعد از خوردن میوه‌ها، آنها را تباہ می‌کرد. ۳. باغبان از رفتار او به ستوه آمد و تصمیم گرفت از اوی انتقام بگیرد. ۴. یک روز سوراخ باغ را گرفت و با ضرب چوب وی را بیهوش گردانید. ۵. روباه خود را به مردن زد. ۶. باغبان پنداشت که روباه مرده است. ۷. وی را از باغ بیرون انداخت. ۸. روباه پای کشان و لنگان می‌رفت. با گرگی در بیشه‌ای آشنایی داشت. پیش او رفت. ۹. گرگ چیزی برای پذیرایی نداشت. روباه گفت: در این نزدیکی خری می‌شناسم؛ می‌توانم او را با حیله و ترفند در چنگال تو اندازم. ۱۰. روباه برای آوردن خر رهسپار شد. ۱۱. روباه خر را که در آسیابی کار می‌کرد ملاقات کرد و به او وعده مرغزاری سرسبز و خرم داد. ۱۲. خر نیز پذیرفت و با سوار کردن روباه بر پشت خویش، به سوی مرغزار موعود رهسپار شد. ۱۳. نزدیک مرغزار، خر از دور گرگ را دید و دست روباه را خواند. ۱۴. خر که چاره‌ای جز حیله نداشت به روباه گفت: باید برگردم و پندنامه پدرم را که بی آن خواب‌های پریشان می‌بینم، بیاورم. ۱۵. روباه که از این تصمیم ناگهانی خر حیران بود چاره‌ای جز قبول آن نداشت، اما از ترس عدم بازگشت خر، با وی به سمت ده برگشت.

۱۶. در مسیر بازگشت، روباه با شنیدن مضمون پندنامه مذکور، ماجرا را فهمید. ۱۷. روباه به قصد فرار، از پشت خر پایین پرید اما دیگر دیر شده بود و سگان ده وی را از هم دریدند.

۵-۴-۲- حکایت موش با مار (همان: ۱۶۳)

ساختار حکایت

۱. موشی در خانه توانگری خانه ساخته بود و از آنجا نیز به انبار و باغ سوراخی زده بود. ۲. روزی ماری اژدهاپیکر برای رفع تشنگی وارد باغ شد و با دیدن خانه موش در آن آرمید. ۳. موش با دیدن مار بسیار خشمگین شد و برای چاره‌اندیشی نزد مادر خود رفت. ۴. مادر، موش را از درگیری با مار بر حذر داشت و به ترک خانه سفارش کرد. ۵. موش پیشنهاد مادر را رد کرد. ۶. موش تصمیم گرفت به یاری با غبان، از مار انتقام بگیرد. ۷. موش با اذیت کردن با غبان، وی را وادر به تعقیب خود کرد. ۸. با غبان در حالی که دنبال موش می‌دوید، با دیدن مار وی را هلاک ساخت.

شماره	نشانه	عناصر	شماره	نشانه	عناصر	شماره	خویشکاری
۱	A	وضعیت آغازین	۲	V	شرط	*	
۳	U	یاری خواستن	۴	N	نهی	*	
۵	X	نقض نهی	۶	T	مقابله آغازین	*	
۷	B	عمل قهرمان	۸	P ^g	پیروزی	*	
شخصیت‌ها							
موش: قهرمان/قربانی مار: شریر با غبان: یاریگر قربانی							
حرکت							
V-----P ^g							
نمودار							

۶-۴-۲- حکایت ماهیخوار و ماهی (همان: ۵۰۰)

ساختار حکایت

۱. مرغ ماهیخواری به علت کهولت و ضعف اندام انگیزه شکار کردن را از دست داده بود. ۲. روزی از فرط گرسنگی چاره‌ای نداشت جز آنکه کنار جویباری رود و مترصد ماهی بشیند. ۳. ماهی‌ای از آنجا بگذشت توقفی کرد و از وضع نامطلوب او سوال

کرد. ۴. ماهیخوار گفت: دیگر پیر شده‌ام و از شکار دست کشیده‌ام؛ امروز آمده‌ام تا از ماهیان حلالیت طلبم. ۵. ماهی چون این سخنان را شنید گفت: اکنون چه می‌فرمایی؟ ماهیخوار گفت: این مطلب را به دیگر ماهیان بگویی تا از جور من در امان باشند. ۶. ماهی که برای دست دادن با ماهیخوار جلو رفته بود، طعمه او شد.

شماره	نشانه	عناصر	شماره	نشانه	عناصر	خویشکاری	عناصر	خویشکاری	خویشکاری
*	A	وضعیت آغازین	۱						
*	R	رسیدن	۳						
*	G ^g	فریب خوردن	۵						
ماهیخوار: قهرمان/شریر ماهی: قربانی								شخصیت‌ها	
K-----P ^s								حرکت	
KF ^s G ^g P ^s								نمودار	

۷-۴-۲- حکایت خروس با روباء (همان: ۳۳۰)

ساختار حکایت

۱. خروسی جهان‌دیده اطراف ده به تماشای بوستان می‌گشت. ۲. روباء‌ی با شنیدن آواز خروس، به سمت وی می‌آید. ۳. خروس از ترس روباء به بالای دیواری می‌پردازد. ۴. روباء گفت: من آمده‌ام تا تو را از فرمان شیر مبنی بر رفع دشمنی بین حیوانات، آگاه سازم. ۵. خروس در میان سخن روباء، گردن دراز کرد و سوی راه نگریست و از آمدن جانوری با نشانه‌های سگ خبر داد. ۶. روباء با شنیدن این سخن پا به فرار گذاشت.

شماره	نشانه	عناصر	خویشکاری	شماره	نشانه	عناصر	خویشکاری	شماره	خویشکاری
*	V	۲			A	۱	وضعیت آغازین	*	شرط
*	F ^s	۴	*		C	۳	واکنش قهرمان		فریبکاری
*	P ^g	۶	*		W ^s	۵	رسوانی		پیروزی
خروس: قهرمان / قربانی روباه: شریر سگها: یاریگر قربانی									شخصیت‌ها
V-----P ^g									حرکت
VCF ^s W ^s P ^g									نمودار

۲-۴-۸- حکایت مار با مارافسای (همان: ۴۴۰)

ساختمار حکایت

۱. ماری در دامنه کوهی خفته بود. ۲. وقتی چشم باز کرد بالای سر خود مارافسای را دید طوری که دیگر راهی برای فرار نداشت. ۳. مار چاره‌ای جز این ندانست که خود را مرده سازد تا بدین وسیله از شر مارافسای رهایی یابد. ۴. مارافسای از مرده مار نیز نگذشت و تصمیم گرفت مهره مار را به دست بیاورد. ۵. مار که از قصد مارافسای با خبر شد تصمیم گرفت در صورت هرگونه اقدام، دست وی را نیش بزنند. ۶. مار افسای دست دراز کرد تا لاشه مار را بردارد؛ و ۷. مار دست او را نیش زد و هلاکش ساخت.

ماره	نشانه	عناصر	خویشکاری	ماره	نشانه	عناصر	خویشکاری	ماره	خویشکاری
*	M	۲			A	۱	وضعیت آغازین	*	المصیبت
*	E ^s	۴	*		F ^g	۲h	فریبکاری		فریب نخوردن
*	V	۶	*		T	۵	مقابله آغازین		شرط

خویشکاری	عناصر	نشانه	شماره	خویشکاری	عناصر	نشانه	ماره
				*	پیروزی	P ^g	۷
مار: قهرمان/قربانی مارافسای: شریر							شخصیت‌ها
M-----P^g							حرکت
MF^gE^sT^vP^g							نمودار

با بررسی دقیق فابل‌های مرزبان‌نامه مشخص شد که این حکایت‌ها دارای خویشکاری‌های ثابت و متوالی و به تبع دارای ساختاری مشابه هستند؛ بنابراین، می‌توان گفت که متعلق به یک "نوع" خاص هستند. ساختار فابل‌های مرزبان‌نامه ساده و تک حرکتی است و آرایش عناصر درون‌مایگانی آنها مبتنی بر ترتیب زمانی تقویمی و تابع اصل علیت است.

به طور کلی در این حکایت‌ها، صرف نظر از صحنه آغازین که خویشکاری محسوب نمی‌گردد، قهرمان به مصیبتی دچار می‌گردد و برای رهایی از آن به چاره‌اندیشی دست می‌یازد و در این مرحله یا خود به تنهاًی وارد کار می‌شود یا از یاریگری کمک می‌طلبد یا یاریگر خود از راه می‌رسد. در هر صورت قهرمان سعی می‌کند وضعیت بحرانی را به حالت اولیه بازگرداند این می‌تواند نخستین خویشکاری مشترک تمامی فابل‌های مرزبان‌نامه باشد که موجب حرکت حکایت می‌شود. برای مثال: رویاهی مریض می‌شود؛ زغنى گرسنه می‌شود؛ گرگی دنبال شکار می‌گردد؛ و ماهیخواری گرسنه می‌شود.

خویشکاری بعدی فربیکاری است که قهرمان در تمامی حکایت‌ها بدون استثناء به آن تمسک می‌جوید؛ در واقع، می‌توان گفت عنصر فربیکاری، بنیادی‌ترین عنصر فابل‌های مرزبان‌نامه است که گسترش منطقی حکایت، نتیجه بلا منازع استفاده از آن است. این خویشکاری به قدری در ساختار فابل‌های مرزبان‌نامه اهمیت دارد که می‌توان آن را از مشخصه‌های بارز نوع فابل به حساب آورد.

در فابل‌های مرزبان‌نامه با دو نوع قهرمان روبه‌رو هستیم؛ ۱- قهرمانی که خود شریر است؛ و ۲- قهرمانی که خود قربانی است. هم قهرمان شریر و هم قربانی هر دو می‌توانند در

یک حکایت از عنصر فریبکاری استفاده کنند. این خویشکاری، گاه در یک حکایت چند بار مورد استفاده واقع می‌شود و ساختمان حکایت بر بنیاد همین عنصر بسط و توسعه می‌یابد، مانند حکایت "روبه با بط" (همان: ۱۰۳) و حکایت "شگال خرسوار" (همان: ۵۵). در نهایت، قهرمان که برای رسیدن به مقصد به فریبکاری متولّ شده یا پیروز می‌گردد یا شکست می‌خورد. می‌توان ساختار فشرده و کلی فابل‌های مرزبان‌نامه را با حذف خویشکاری‌های کم‌اهمیت، به صورت زیر نشان داد.

← مصیبت ← ← جستجو ← ← فریبکاری ← ← پیروزی / شکست

برخی از فابل‌های مرزبان‌نامه دارای دو حرکت هستند که تعداد آنها پربسامد نیست مانند حکایت "موش خایه‌دزد با کدخدای" (همان: ۳۹۶) و "شگال خرسوار" (همان: ۵۵). که در حکایت "موش خایه‌دزد با کدخدای" فقط عنصر "انتقام" برای اولین بار در ساخت حکایت وارد می‌شود و آن را از سایر فابل‌ها مجزا می‌کند و گرنه ساختار هردو حرکت با سایر فابل‌ها همسو است. اما به نظر می‌رسد حرکت اول حکایت "شگال خرسوار" جعلی و ساختگی باشد؛ قسمت اول این حکایت هرچند دارای عناصر اصیل ریخت‌شناسی است، اما در قیاس با ساختمان سایر فابل‌ها دارای ضعف‌های ساختاری است؛ با ساخت‌شکنی حرکت اول این حکایت به طور مجزا و صرف‌نظر از ارتباط آن با حرکت دوم، متوجه می‌شویم که حرکت و گسترش ساختمان آن نتیجه شرارتِ عبث و بی‌هدف قهرمان است؛ روباه بعد از خوردن انگوهرها، آنها را لگدمال می‌کند. این خویشکاری هرچند موجب حرکت حکایت است، اما از نظر منطقی پیروی نمی‌کند چون مشخص نیست دلیل رفتار وی چیست. در هیچ‌کدام از فابل‌ها نیز از خویشکاری شرارت به این صورت استفاده نشده است. به بیان دیگر، در هیچ‌کدام از فابل‌ها، حرکتِ حکایت نتیجه شرارتِ غیرمنطقی قهرمان نیست، بلکه استفاده از عنصر شرارت باید متکی بر علتی منطقی باشد. از نظر ارتباط با بخش بعدیِ حکایت یا حرکت دوم نیز خالی از خلل نیست؛ زیرا خویشکاری و عنصر اصلی حرکت در بخش دوم، گرسنگی گرگ است نه حالت و وضعیت شغال که در حرکت اول عارض وی شده است؛ بنابراین، می‌توان گفت حرکت اول کاملاً بی‌ارتباط با

حرکت دوم است. حتی می‌توان آن را حذف کرد بدون اینکه به ساختار حرکت دوم خللی وارد آید. از این‌رو، می‌توان گفت که حرکت اول این حکایت ساختگی و جعلی است، زیرا همانطور که مشاهده شد ساختار آن با دیگر فabel‌ها یکی نیست.

ساختار برخی از فabel‌های مرزبان‌نامه نیز در قیاس با ساختار دیگر فabel‌ها به طور کلی متفاوت است. البته بسامد این گونه فabel‌ها بسیار نادر است، مانند حکایت "zag به بچه خویش" (همان: ۲۸۱) که نه تنها واحد عنصر بنیادین فabel‌های مرزبان‌نامه یعنی "فریبکاری" نیست، بلکه حرکت حکایت نیز نتیجه خویشکاری بحران و مصیبت نیست؛ بنابراین، در ماهیت این حکایت نیز می‌توان تردید کرد که جعلی و ساختگی باشد که بعدها به کتاب افزوده شده باشد، زیرا با ساختار فعلی نمی‌تواند در رده فabel قرار گیرد.



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

نتیجه‌گیری

بر اساس بررسی و تحلیل ریخت‌شناسی فابل‌های مرزبان‌نامه، می‌توان نتیجه گرفت که خویشکاری‌ها محدود و از عناصر ثابت و پایدار حکایت‌ها هستند و توالی آنها نیز یکسان است؛ بنابراین، ساختمان آنها می‌تواند متعلق به یک نوع خاص یعنی "فابل" باشد. شمار خویشکاری‌های اصلی و بنیادین فابل‌های مرزبان‌نامه چهارتاست: ۱- مصیبت؛ ۲- جستجو؛ ۳- فریکاری؛ و ۴- پیروزی / شکست.

ساختار فابل‌های مرزبان‌نامه پیچیده نیست؛ اغلب آنها تک حرکتی هستند. فابل‌های دو حرکتی بسیار نادر هستند. "فریکاری" بنیادی‌ترین عنصر فابل‌های مرزبان‌نامه است که گسترش منطقی حکایت نتیجه استفاده از آن است. عنصر فریکاری را می‌توان مشخصه ساختاری نوع فابل به حساب آورد.

در حکایت‌های حیوانات با دو نوع قهرمان، که بنیاد حکایت بر کنش‌های آنها استوار است، رو به رو هستیم؛ ۱. قهرمانی که خود شریرو است؛ و ۲. قهرمانی که خود قربانی است. این خصوصیت البته، ساختاری دوگانه ایجاد نمی‌کند؛ زیرا، توالی خویشکاری‌ها در هر دو نوع حکایت یکسان است.

ساختار علمی فابل‌های مرزبان‌نامه را با توجه به کنش هر دو قهرمان، می‌توان به دو صورت زیر نشان داد.

KVUF^sE^sG^sW^gP^gZ^s
KVUF^gE^gG^gW^gP^s

پی‌نوشت

۱- طراحی و شکل هندسی جداول از مقاله (ریخت‌شناسی حکایت‌های "کلیله و دمنه" نصرالله منشی پارسا و صلوواتی: ۱۳۸۹)، اقتباس شده است.

منابع و مأخذ

۱. اخوت، احمد. (۱۳۷۹). دستور زبان داستان. اصفهان: فردان.
۲. آبراهم، ام. اچ. (۱۳۸۴). فرهنگ توصیفی اصطلاحات ادبی. (ترجمه سعید سبزیان). تهران: رهنما.
۳. آرین پور، یحیا. (۱۳۷۹). از نیما تا روزگار ما: تاریخ ادب فارسی معاصر (چاپ سوم). تهران: زوار.
۴. برتنس، هانس. (۱۳۸۷). مبانی نظریه ادبی (چاپ دوم). (ترجمه محمدرضا ابوالقاسمی). تهران: ماهی.
۵. بهنام، مینا. (۱۳۸۹). ریخت‌شناسی داستان "حسنک وزیر" به روایت بیهقی. پژوهش‌نامه زبان و ادب فارسی (گوهر گویا)، ۱، ۱۵۰-۱۳۱.
۶. پارسا، سیداحمد و صلواتی، لاله. (۱۳۸۹). ریخت‌شناسی حکایت‌های کلیله و دمنه نصرالله منشی. بوستان ادب، ۴، ۷۷-۴۷.
۷. پراپ، ولادیمیر. (۱۳۶۸). ریخت‌شناسی قصه. (ترجمه م. کاشیگر). تهران: روز.
۸. ————. (۱۳۸۶). ریخت‌شناسی قصه‌های پریان (چاپ دوم). (ترجمه فریدون بدره‌ای). تهران: توسع.
۹. پروینی، خلیل و ناظمیان، هومن. (۱۳۸۷). الگوی ساختارگرایی ولادیمیر پراپ و کاربردهای آن در روایت‌شناسی. دوفصلنامه پژوهش زبان و ادبیات فارسی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی جهاد دانشگاهی، ۱۱، ۱۸۳-۲۰۳.
۱۰. پورنامداریان، تقی. (۱۳۸۹). رمز و داستان‌های رمزی در ادب فارسی (چاپ هفتم). تهران: علمی و فرهنگی.
۱۱. تقی، محمد. (۱۳۷۶). حکایت‌های حیوانات در ادب فارسی. تهران: روزنه.
۱۲. حسن‌زاده میرعلی، عبدالله و قنبری عبدالملکی، رضا. (۱۳۹۱). تحلیل ریخت‌شناسی اسطوره "کیمیه" بر اساس نظریه ولادیمیر پراپ. فصلنامه پژوهش‌های زبان و ادبیات تطبیقی، ۳، ۸۱-۱۰۰.
۱۳. خانفی، عباس و فیضی گنجین، جعفر. (۱۳۸۶). تجزیه و تحلیل قصه سمک عیار بر اساس نظریه ولادیمیر پراپ. فصلنامه پژوهش‌های ادبی، ۱۸، ۳۳-۵۱.
۱۴. خراسانی، محبوبه. (۱۳۸۳). ریخت‌شناسی هزار و یک شب. فصلنامه پژوهش‌های ادبی، ۶، ۴۵-۶۶.
۱۵. روحانی، مسعود و عنایتی قادیکلایی، محمد. (۱۳۸۸). بررسی ریخت‌شناسی داستان "بیژن و مینه" شاهنامه فردوسی بر اساس نظریه ولادیمیر پراپ. مجله زبان و ادبیات فارسی. دانشگاه خوارزمی، ۶۶، ۱۱۹-۱۴۳.
۱۶. روحانی، مسعود و اسفندیار، سبیکه. (۱۳۸۹). ریخت‌شناسی قصه "قلعه ذات‌الصور" در مثنوی طبق نظریه ولادیمیر پراپ. مجله زبان و ادب فارسی دانشگاه تبریز، ۲۲۰، ۶۷-۸۳.
۱۷. روحانی، مسعود و عنایتی قادیکلایی، محمد. (۱۳۹۰). بررسی قصه‌های "دیوان" در شاهنامه بر اساس نظریه ریخت‌شناسانه ولادیمیر پراپ. پژوهش‌های زبان و ادبیات فارسی. دوره جدید، ۱، ۱۰۵-۱۲۲.
۱۸. زمردی، حمیرا و حیدری، محبوبه. (۱۳۹۰). ریخت‌شناسی قصه‌های "خواب" در مثنوی نثر صوفیه. مجله ادب فارسی. دوره جدید، ۳، ۵-۱۰۱، ۱۰۱-۱۲۳.
۱۹. فرهادی، علی. (۱۳۸۷). ریخت‌شناسی داستان‌های کوتاه صادق هدایت. اراک: نویسنده.

۲۰. قافله‌باشی، سید اسماعیل و بهروز، سیده‌زیبا. (۱۳۸۶). نقد ریخت‌شناسی حکایت‌های کشش‌المحجوب و تذکرہ‌الاولیاء. فصلنامه پژوهش‌های ادبی، ۱۸، ۱۱۷-۱۴۰.
۲۱. مارزلف، اولریش. (۱۳۷۱). طبقه‌بندی تقصیه‌های ایرانی. ترجمه کیکاووس جهان‌داری. تهران: سروش.
۲۲. وراوینی، سعدالدین. (۱۳۷۶). مرزبان‌نامه (چاپ سوم). (تصحیح محمد روشن). تهران: اساطیر.
۲۳. نقابی، عفت و قربانی، کلثوم. (۱۳۹۱). تحلیل ساختاری قصه "شاه سیاه‌پوشان" بر اساس الگوی پرآپ. پژوهشنامه زبان و ادب فارسی (گوهر گویا)، ۱، ۱۴۰-۱۶۰.

24. Bal, Mieke. (1997). *Narratology: Introduction to the Theory of Narrative*. 2st Ed. Toronto: University of Toronto Press.
25. Baldick, Chris. (2004). *the Concise Oxford Dictionary of Literary Terms*. , 2st Ed. Oxford: Oxford University press.
26. McQuillan, Martin. (2000). *The Narrative Reader*. 1st Ed. USA and Canada: Routledge.
27. Phelan, James & J. Rabinowitz, Peter. (2005). *A Companion Narrative Theory*. 1st Ed. Malden, MA: Blackwell Pub.
28. Propp, Vladimir. (1968). *Morphology of the Folk Tale*. (Translated by Laurence Scott). 1st Ed. America: The American Folklore Society and Indiana University.



پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی